

D ů v o d y:

Rozsudek uznává obžalovaného vinným zločinem utržení na cti podle § 209 tr. zák. a zločinem podvodu křivým svědectvím podle §§ 197, 199 a) tr. zák. Staví se především po stránce objektivní na stanovisko, že obvinění, která vznesl obžalovaný proti členům ministerské revisní daňové komise a na kterých trval i při svědeckém výslechu ve vyhledávání proti neznámým pachatelům pro zločiny podle §§ 101, 104 tr. zák., byla křivá. Ve směru subjektivním vyžaduje skutková podstata zločinů, z nichž jest obžalovaný viněn, by si byl pachatel v době činu vědom objektivní nepravdivosti vinění (udání) ze zločinu, pokud se týče nepravdivosti obsahu svědecké výpovědi na soudě. Jak Nejvyšší soud jako soud zrušovací blíže odůvodnil zejména v rozhodnutích, jež byla uveřejněna ve sbírce tr. pod čís. 2773, 2795, 2797, 3039, 3151, je k prvé z obou skutkových podstat třeba pozitivního vědomí pachatelova, že obvinění je křivé, na obviněného (udaného) vymyšlené; tato náležitost nebyla by ještě splněna, kdyby nebylo lze obžalovanému dokázati více, než že lehkomyšlně nebo pod vlivy osobního zaujetí ukvapeně dospěl k závěrům a k přesvědčení, pro něž střízlivému a kritickému posuzovateli nebyly by dané premisy ještě postačovaly. Rozsudek řeší subjektivní stránku viny obžalovaného výroky, že (k § 209 tr. zák.) si byl obžalovaný vědom toho, že jeho obviňování a udání pro zločiny zneužití úřední moci a braní darů ve věcech úředních jsou vymyšlená, a (k §§ 197, 199 a) tr. zák.), že obžalovaný věděl, že to, co u soudu jako svědek dosvědčuje, je nepravdivé, a že tedy vědomě klamal soud při zjišťování pravdy. Důvody, o něž nalézací soud opírá tyto zjišťovací výroky, týkají se podle souvislosti jen výsledků přípravného řízení, jakož vůbec důvody rozsudku jsou až po posléze uvedený výrok (inclusive) doslovně převzaty ze spisu obžalovacího. Výsledky tří hlavních přelíčení a četných provedených důkazů vyřízeny jsou v rozsudku těmito větami: »Obžalovaný se zodpovídá tím, že jednal v dobré víře, bona fide. Toto zodpovídání obžalovaného však je výsledkem všech přelíčení a provedením veškerých důkazů obžalovaným samým nabídnutých úplně vyvráceno. Z celého vyličeného jednání obžalovaného vyplývá jasně, že obžalovaný jen ze zášti proti B-ovi do toho sporu jednou zapleten, se snažil spor co možná protáhnouti a soud musil nabýti úplné přesvědčení o úplné vině obžalovaného«. Právem vytýká zmatečnou stížnost rozsudku s hlediska čís. 5 § 281 ř. tr. nedostatek odůvodnění a neúplnost, protože nalézací soud neprobral v rozsudku ani obranu obžalovaného ani všechny výsledky hlavního přelíčení a nezaujal k nim stanovisko způsobem předepsaným v § 270 čís. 5 tr. ř.

Čís. 3832.

Vyžádání si návrhu zmocněnce státního zastupitelství podle § 451 tr. ř. není vyšetřovacím úkonem, nýbrž předpokladem trestního stíhání obviněného v řízení přestupkovém.

(Rozh. ze dne 3. dubna 1930, Nd II 27/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhodl podle § 64 tr. ř. v záporném sporu o příslušnost mezi okresním soudem v Jihlavě a okresním soudem v Kamenici n. L. k projednání trestní věci proti Františku J. pro přestupek podvodu, že příslušným je okresní soud v Jihlavě.

Důvody:

Vyžádání si návrhu zmocněnce státního zastupitelství podle § 451 tr. ř. není vyšetřovacím úkonem, nýbrž předpokladem trestního stíhání obviněného v řízení přestupkovém. První vyšetřovací úkon nebyl tedy předsevzat okresním soudem v Kamenici n. L. dne 9. září 1929 vyžádáním onoho návrhu, nýbrž teprve dne 14. října 1929 obesláním poškozeného k svědeckému výslechu. Jelikož okresní soud v Jihlavě předsevzal první vyšetřovací úkon, požádav za zodpovědný výslech obviněného již dne 13. září 1929, jest jasno, že předstihl, pročez bylo jej uznati příslušným.

Čís. 3833.

Ředitel družstva, jemuž náleží několik domů v různých obcích se samostatnými správci, zodpovídal by (§ 335 tr. zák.) za neprovedení nutných oprav (ohrady žumpy, naplněné žhavým popelem, do níž spadlo dítě) jen, kdyby byl stav nebezpečný pro tělesnou bezpečnost lidí znal, nebo byl správcem domu upozorněn na potřebu oprav a o jich provedení se nepostaral, ač-li to náleželo do oboru jeho působnosti v družstvu.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1930, Zm I 681/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Mostě ze dne 14. února 1929, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil soudu prvě stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnost napadá rozsudek, pokud jím byl obžalovaný uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. zák., ze zmatečných důvodů čís. 4, 5 a 9 a) § 281 tr. ř., pokud jde o první z uplatněných zmatečných důvodů, právem. Podle § 335 tr. zák. jest trestným jednání neb opomenutí, o němž pachatel mohl již podle jeho přirozených následků, které každý snadno poznati může, postřící, že se jím může přivoditi nebo zvětšiti nebezpečství života, zdraví nebo tělesné bezpečnosti, nastalo-li z toho buď těžké uškození na těle člověka, nebo jeho smrt. Obžaloba klade obžalovanému za vinu, že jako ředitel potravního družstva v B. nedal náležitě opravit u domku v H., jenž patří vlastnicky družstvu, kamennou ohradu na jednom místě spadlé žumpy,